

Old Words, New Vision: What a 1,500-Year-Old Text Can Teach Us About Modern Zionism

Student Rabbi Jesse Paikin • Yom Ha'atzmaut 2018 / 5778

Why Talmud Is the Way To Be Jewish Without Judaism, Shulem Deen

For 2,000 years, it was our texts, more than anything, that bound us as a people. Our biological bonds were often tenuous. Our religious practices varied. We did not speak the same language, wear the same clothes or eat the same foods. And yet... we shared the same texts: the Mishna, the Talmud and later, their commentaries, handwritten manuscripts traversing thousands of miles and reaching the farthest crevices of the Jewish Diaspora.

Jews and Words, Amos Oz and Fania Oz Salzberger

Jewish history and peoplehood form a unique continuum, which is neither ethnic nor political. To be sure, our history includes ethnic and political lineages, but they are not its prime arteries. Instead, the national and cultural genealogy of the Jews has always depended on the intergenerational transmittal of verbal content. It is about faith, of course, but even more effectively it is about texts.

Carnal Israel, Daniel Boyarin

Any view or interpretation that is undercut by another in the same canonical work unsettles, almost by definition, its own use as a foundation for cultural and social practice... Thus a view will often enough be quoted as if typical of rabbinic Judaism when in fact it has been cited in the Talmudic text only to be discredited or at any rate undermined by a counter-text.

A Responsibility to Speak, Daniel Gordis

[Our study and use of text] must be rooted in a broad read of the Jewish canon, not in sound-bites thereof... Jewish discourse must not devolve into 'pin the tail on the rabbinic aphorism.'... Ideas, not 'greatest hits,' are what matter. We need a community-wide conversation, learned, frank and ongoing... Are those books our guides, or just volumes in the library?"

1. “Exile” Doesn’t Have to be Exile

BT Chullin 92a

[When it says] “He wrestled with a messenger, and prevailed; he wept, and made supplication unto him.” (Hosea 12:5), I don’t know who prevailed over whom. But when it says: “For you have wrestled with God.” (Gen. 32:29), I know that Jacob became master over the messenger.

[When it says] “He wept and made supplication unto him,” I don’t know who wept unto whom. But when it says: “And he said: ‘Let me go,’” (Gen. 32:27), I know that the messenger wept unto Jacob.

[When it says]: “For you have wrestled [with beings Divine and human].” (Genesis 32:29) Rabbah said: The messenger hinted to Jacob that two leaders were destined to come from him: the *Rosh Galut* (Exilarch) in Babylonia and the *Nasi* in the Land of Israel. From here, this was also a hint to him of the exile.

(הושע יב, ה) וישר אל מלאך ויוכל בכה ויתחנן לו איני יודע מי נעשה שר למי. כשהוא אומר (בראשית לב, כט) כי שרית עם אלהים הוי אומר יעקב נעשה שר למלאך. בכה ויתחנן לו איני יודע מי בכה למי כשהוא אומר ויאמר שלחני הוי אומר מלאך בכה ליעקב כי שרית [עם אלהים ועם אנשים] אמר רבה רמז רמז לו שעתידים שני שרים לצאת ממנו ראש גולה שבבבל ונשיא שבארץ ישראל מכאן רמז לו גלות.

Hosea 12:5	Genesis 32:27-29
<p>He wrestled with a messenger and prevailed - the other had to weep and implore him. At Bethel [Jacob] would meet him, there to commune with him.</p> <p>וַיִּשְׂרֹאֵל מִלְאָךְ וַיִּכַּל בְּכָה וַיִּתְחַנֵּן לּוֹ בְּיַתְּ-אֵל יִמְצְאוּנוּ וְשֵׁם יִדְבַר עִמָּנוּ:</p>	<p>Then [the messenger] said, “Let me go, for dawn is breaking.” But [Jacob] answered, “I will not let you go, unless you bless me.” The other said, “What is your name?” He replied, “Jacob.” He said, “Your name shall no longer be Jacob, but Israel, for you have wrestled with beings divine and human, and have prevailed.”</p> <p>וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִי עֹלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם-בְּרַכְתֵּנִי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאמָר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל כִּי-שָׂרִיתָ עִם-אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים וַתִּוְכַל:</p>

Rashi on “שרית עם אלהים / Wrestled with God” (BT Chullin 92a)

“Wrestled with God” refers to the Nasi in the Land of Israel, since they were *s’ mukhim* (i.e. ordained with judicial powers sanctioned by Torah) ... “And with humans” refers to the *Rosh HaGolah*.

שרית עם אלהים - נשיא שבארץ ישראל שסמוכים הם ונקראים אלהים עד האלהים יבא דבר שניהם (שמות כב) ועם אנשים ראש הגולה:

2. Minority Rights and the Ways of Peace

BT *Gittin* 61a

We provide for the non-Jewish poor with Israel's poor, we visit the non-Jewish sick with Israel's sick, and we bury the non-Jewish dead with Israel's dead, for the sake of the ways of peace.

ת"ר מפרנסים עניי נכרים עם עניי ישראל ומבקרין חולי נכרים עם חולי ישראל וקוברין מתי נכרים עם מתי ישראל מפני דרכי שלום.

BT *Sotah* 14a

R. Chama son of R. Hanina said: "What does it mean - 'You shall walk after the Eternal your God' (Deut. 13:5)?" Is it then possible for a human being to walk after the *Shekhinah*, for has it not been said, 'For the Eternal your God is a devouring fire' (Deut. 4:24)?! But the meaning is: to walk after the attributes of the Holy Blessed One. As God clothes the naked, so you, too, clothe the naked (Gen. 3:21). As the Holy Blessed One visited the sick (Gen. 18:1), so you, too, visit the sick. As the Holy Blessed One comforted mourners, so you, too, comfort the mourners (Gen. 25:11). As the Holy Blessed One buried the dead, so you, too, bury the dead (Deut. 34:6).

ואמר רבי חמא ברבי חנינא מאי דכתיב (דברים יג, ה) אחרי ה' אלהיכם תלכו וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה והלא כבר נאמר (דברים ד, כד) כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא אלא להלך אחר מדותיו של הקב"ה מה הוא מלביש ערומים דכתיב (בראשית ג, כא) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם אף אתה הלבש ערומים הקב"ה ביקר חולים דכתיב (בראשית יח, א) וירא אליו ה' באלוני ממרא אף אתה בקר חולים הקב"ה ניחם אבלים דכתיב (בראשית כה, יא) ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו אף אתה ניחם אבלים הקב"ה קבר מתים.

Shulchan Arukh, Yoreh De'ah 251:1

If one wilfully and repeatedly transgresses even one of the Biblical commands and does not repent, we are not obliged to support him or to lend him money. But we should support the idol-worshipping poor with the Jewish poor for the sake of peace.

מי שְׁהוּא עֹבֵר בְּמִזִּיד עַל אַחַת מִכָּל מִצְוֹת הָאֲמֹרוֹת בְּתוֹרָה וְלֹא עָשָׂה תְּשׁוּבָה, אֵינּוּ חַיִּב לְהַחְיוֹתוֹ וְלֹא לְהַלְוֹתוֹ. וּמְפָרְנִים עֲנֵי עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים עִם עֲנֵי יִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם (טור מְגַמְרֵת פְּרָק הַגְּזָקִין).

Rashi on "עם מתי ישראל" / With the dead of Israel"

Not in the Jewish graves, rather, deal with them if they are found amongst Jewish corpses.

עם מתי ישראל - לא בקברי ישראל אלא מתעסקין בהם אם מצאום הרוגים עם ישראל:

Shulchan Arukh, Yoreh De'ah 367:1

One buries the dead of the Gentiles and comforts their mourners in the interests of peace.

קוֹבְרִים מִתֵּי עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמְנַחְמִים אֲבֵלֵיהֶם, מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם.

3. The Imperative to Not Humiliate

BT *Bava Metzia* 58b-59a

Mishnah: You shall neither wrong a stranger, nor oppress them...

Gemara: Rabbi Yoḥanan says in the name of Rabbi Shimon ben Yoḥai: Greater is [the transgression of] verbal oppression than [the transgression of] monetary oppression, as with regard to [verbal oppression], it is stated: "And you shall fear your God." (Lev. 25:17) But with regard to [monetary oppression], it is not stated: "And you shall fear your God." ...

The *tanna* taught before Rav Naḥman bar Yitzḥak: One who publicly shames their neighbour is as though they shed blood. Rav Naḥman bar Yitzḥak said to him: You have spoken well, as we see that the red leaves [his face] and paleness comes (in its place, which is tantamount to spilling his blood).

Abaye said to Rav Dimi: In the West, [i.e., Eretz Yisrael], with regard to what [*mitzvah*] are they particularly vigilant? [Rav Dimi] said to him: in [refraining from] humiliating [others]...

Rabbi bar bar Chanah says [59a] It is preferable for a person to engage in intercourse with a woman whose married status is uncertain and not humiliate another in public...

And Mar Zutra bar Toviyya says that Rav says; and some say Rav Ḥana bar Bizna says that Rabbi Shimon Ḥasida says; and some say Rabbi Yoḥanan says in the name of Rabbi Shimon ben Yoḥai: It is preferable for a person to cast himself into a fiery furnace, than to humiliate another in public...

מתני' ... וגר לא תונה ולא תלחצנו:

גמ' ... א"ר יוחנן משום ר"ש בן יוחאי גדול אונאת דברים מאונאת ממון שזה נאמר בו (ויקרא כה, יז) ויראת מאלהיך וזה לא נאמר בו ויראת מאלהיך ...

תני תנא קמיה דרב נחמן בר יצחק כל המלבין פני חבירו ברבים כאילו שופך דמים. א"ל שפיר קא אמרת דחזינא ליה דאזיל סומקא ואתי חוורא.

אמר ליה אביי לרב דימי במערבא במאי זהירי א"ל באחוורי אפי' ...

אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן [59a] נוח לו לאדם שיבא על ספק אשת איש ואל ילבין פני חבירו ברבים ...

(ואמר) מר זוטרא בר טוביה אמר רב ואמרי לה אמר רב חנא בר ביזנא אמר ר"ש חסידא ואמרי לה א"ר יוחנן משום רשב"י נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבירו ברבים ...

Mishneh Torah, Laws of Human Dispositions 6:8

It is forbidden to put an Israelite to shame, needless to say publicly. Although he who does put his fellow to shame is not flogged, it is a grievous sin.

Thus did the *chachamim* say: "One who publicly puts their fellow's countenance to shame has no share in the world to come" (BT Sanhedrin 107a). A person is therefore obliged to guard themselves against putting their fellow to shame publicly, regardless of whether they are young or old; not to call them by a name of which they feels ashamed, nor tell anyone in their presence about something of which they are ashamed.

In what matters are we speaking of? Between one human and another. But if it concerns heavenly matters, if the sinner does not repent after being rebuked privately, they should be shamed publicly, and their sin should be proclaimed, and harsh words should be used in their presence, and they should be shamed and cursed until they return to goodness, just as all of the prophets in Israel did.

אָסוּר לְאַדָּם לְהַקְלִים אֶת יִשְׂרָאֵל וְכָל שְׂפָן בְּרַבִּים. אַף עַל פִּי שֶׁהַמְּכַלִּים אֶת חֲבֵרוֹ אֵינוֹ לוֹקֶה עָלָיו עוֹן גָּדוֹל הוּא.

כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמִים (גמרא סנהדרין קז א) הַמְּלַבֵּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא". לְפִיכָךְ צָרִיךְ אָדָם לְהִזָּהֵר שְׂלֵא לְבִישׁ חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים בֵּין קָטָן בֵּין גָּדוֹל. וְלֹא יִקְרָא לוֹ בְּשֵׁם שֶׁהוּא בּוֹשׁ מִמֶּנּוּ. וְלֹא יְסַפֵּר לְפָנָיו דְּבַר שֶׁהוּא בּוֹשׁ מִמֶּנּוּ.

בְּמָה דְּבָרִים אָמְרוּם בְּדְבָרִים שֶׁבֵּין אָדָם לְחֲבֵרוֹ. אֲבָל בְּדְבָרֵי שְׁמַיִם אִם לֹא תִזְרַח בּוֹ בְּסִתְרַת מַכְלִימִין אוֹתוֹ בְּרַבִּים וּמְפַרְסְמִים חֲטָאוֹ וּמְחַרְפִּים אוֹתוֹ בְּפָנָיו וּמְבַזִּין וּמְקַלְלִין אוֹתוֹ עַד שֶׁיִּחְזַר לְמוּטָב כְּמוֹ שֶׁעָשׂוּ כָּל הַנְּבִיאִים בְּיִשְׂרָאֵל:

4. Leading From Hope, Not Fear

BT *Rosh Hashanah* 16b-17a

It is taught (in a *baraita*): Beit Shammai say: There will be three groups on the Day of Judgment: One of wholly righteous, one of wholly wicked, and one of those in the middle. The righteous will immediately be written and sealed for eternal life. The Wholly wicked will immediately be written and sealed for Gehenna... Those in the middle will descend to Gehenna (to be cleansed and to achieve atonement for their sins), [17a] and they will cry out and [eventually] ascend, as it is stated: “And I will bring the third part through the fire, and will refine them as silver is refined, and will try them as gold is tried; they shall call on My name, and I will answer them” (Zechariah 13:9)... Beit Hillel say: He Who is “and abundant in kindness” (Exodus 34:6) tilts [the scales] in favour of kindness, (so that those in the middle should not have to pass through Gehenna)...

But the heretics, and the informers, and the apostates, [and those] who denied the Torah, denied the resurrection of the dead, and separated from the ways of community, and who cast their fear over the land of the living, and sinned and caused the masses to sin... [all of these people] descend to Gehenna and are judged there for generations and generations...

The rebellious Jews [who have sinned] with their bodies, who are they? Rav said: [This refers to] the skull that did not don *tefillin*. The rebellious of the nations of the world [who sin] with their bodies, [who are they?] Rav said: [They are those who engage] in the sin, (i.e., forbidden sexual relations).

And those who cast their fear over the land of the living, [who are they?] Rav Hisda said: This is referring to [a communal] leader (*parnas*) who casts excessive fear on the community not for the sake of Heaven. Rav Yehuda said that Rav said: Any leader who casts excessive fear on the community not for the sake of Heaven will [be punished and] not see any Torah scholar among his sons, as it is stated: “Men do therefore fear him; he sees not any who are wise of heart” (Job 37:24).

תניא ב"ש אומרים ג' כתות הן ליום הדין אחת של צדיקים גמורין ואחת של רשעים גמורין ואחת של בינוניים צדיקים גמורין נכתבין ונחתמין לאלתר לחיי עולם רשעים גמורין נכתבין ונחתמין לאלתר לגיהנם שנאמר (דניאל יב, ב) ורבים מישני אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם בינוניים יורדין לגיהנם [17a] ומצפצפין ועולין שנאמר) זכריה יג, ט (והבאתי את השלישית באש וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אותו ועליהם... ב"ה אומרים ורב חסד מטה כלפי חסד...)

אבל המינין והמסורות והאפיקורסים שכפרו בתורה ושכפרו בתחיית המתים ושפירשו מדרכי צבור ושנתנו חיתיתם בארץ חיים ושחטאו והחטיאו את הרבים... יורדין לגיהנם ונידונין בה לדורי...)

פושעי ישראל בגופן מאי ניהו אמר רב קרקפתא דלא מנח תפלין פושעי אומות העולם בגופן אמר רב בעבירה.

ושנתנו חיתיתם בארץ חיים אמר רב חסדא זה פרנס המטיל אימה יתירה על הצבור שלא לשם שמים א"ר יהודה אמר רב כל פרנס המטיל אימה יתירה על הצבור שלא לשם שמים אינו רואה בן תלמיד חכם שנאמר (איוב לז, כד) לכן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב.

Pericles, (Fifth Century BCE Greek general)

We believe that words are not barriers to deeds, but rather that harm comes from not taking instruction from discussion before the time has come for action.

Jews and Words, Amos Oz and Fania Oz Salzberger

Jews display a deeply rooted belief in the power of words to create and re-create reality, at times through prayer but at least as often by argumentative truth-seeking.